

**32 Międzynarodowa Konferencja Rzeczników Ochrony Danych i Prywatności
Jerozolima, 27 – 29 października 2010 r.**

**REZOLUCJA WZYWAJĄCA DO ORGANIZACJI KONFERENCJI MIĘDZYRZĄDOWEJ
MAJĄCEJ NA CELU OPRACOWANIE WIĄŻĄCEGO INSTRUMENTU MIĘDZYNARODOWEGO
W ZAKRESIE PRYWATNOŚCI I OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH**

Wnioskodawca:

Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Współwnioskodawcy:

Österreichische Datenschutzkommission (Austria)

Europejski Inspektor Ochrony Danych

Irish Data Protection Commissioner (Irlandia)

Garante per la Protezione dei Dati Personali (Włochy)

New Zealand Privacy Commissioner (Nowa Zelandia)

College Bescherming Persoonsgegevens (Holandia)

Agencia Española de Protección de Datos (Hiszpania)

Préposé fédéral à la protection des données et à la transparence (Szwajcaria)

Information Commissioner's Office (Wielka Brytania)

Konferencja przypomina m.in. że:

- Deklaracja Wenecka przyjęta na 22 Konferencji;
- Rezolucja o Ochronie Danych i Organizacjach Międzynarodowych przyjęta na 25 Konferencji;
- Deklaracja z Montreux przyjęta na 27 Konferencji;
- Inicjatywa Londyńska przyjęta na 28 Konferencji;
- Rezolucja w sprawie Współpracy Międzynarodowej przyjęta w Montrealu podczas 29 Konferencji;
- Rezolucja w sprawie standardów międzynarodowych przyjęta w Strasburgu podczas 30 Konferencji;
- Rezolucja w sprawie międzynarodowych standardów ochrony danych osobowych i prywatności przyjęta w Madrycie podczas 31 Konferencji;

wzmacniają powszechny charakter praw do ochrony danych i prywatności i wzywają do standaryzacji w zakresie ochrony obywateli na poziomie krajowym i międzynarodowym poprzez opracowanie powszechnej konwencji w sprawie ochrony osób w związku z przetwarzaniem danych osobowych.

W szczególności, w Deklaracji z Montreux, Konferencja wezwała ONZ do opracowania wiążącego instrumentu prawnego w jasny i szczegółowy sposób określającego prawa do ochrony danych i prywatności jako egzekwowalne prawa człowieka. Deklaracja zachęciła również głowy państw i rządy do opracowania lub wzmocnienia ram prawnych mających zagwarantować prawo do ochrony danych i prywatności wszystkich obywateli i do rozszerzenia zakresu przyjętych instrumentów prawnych na wzajemne stosunki. Ponadto Konferencja wezwała Radę Europy do zaproszenia państw niebędących członkami rady, które już przyjęły i wdrożyły ustawodawstwo w zakresie ochrony danych, do przystąpienia do konwencji Rady Europy Nr 108 o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych i protokołu dodatkowego 181 do Konwencji o Ochronie Osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych dotyczącego organów nadzorczych i transgranicznych przepływów danych; 30 Konferencja przyjęła rezolucję w sprawie pilnej potrzeby ochrony prywatności w świecie bez granic i opracowania wspólnej propozycji określenia międzynarodowych standardów prywatności i danych osobowych. Konferencja

wielokrotnie wspierała działania Rady Europy zmierzające do promowania przystępowania do Konwencji 108 i Protokołu Dodatkowego.

Ponadto, Konferencja utworzyła Grupę Roboczą, koordynowaną przez hiszpański organ ochrony danych, która przedstawiła 31 Konferencji wspólną propozycję międzynarodowych standardów ochrony prywatności w związku z przetwarzaniem danych osobowych. Propozycja ta została przyjęta podczas 31 Konferencji, a organy ochrony danych organizujące 31 i 32 Konferencję zostały poproszone o koordynowanie Grupy Promocyjnej, odpowiedzialnej za dystrybucję i promocję wspólnej propozycji wśród zainteresowanych podmiotów prywatnych, ekspertów oraz organów krajowych i międzynarodowych w celu stworzenia podstaw dla przyszłych prac nad opracowaniem wiążącej konwencji międzynarodowej oraz za zbadanie innych możliwości wykorzystania wspólnej propozycji jako podstawy dla rozwoju porozumienia i współpracy międzynarodowej w zakresie ochrony danych i prywatności.

Konferencja uznaje, że:

- Prawo do ochrony danych i prywatności stanowi fundamentalne prawo każdego obywatela i niezbędny warunek poszanowania podstawowych praw jednostek w społeczeństwie demokratycznym, swobodnego przepływu informacji i otwartej gospodarki rynkowej;
- Uwzględniając szybki wzrost liczby międzynarodowych operacji przetwarzania i przekazywania danych osobowych oraz zwiększającą się zależność społeczeństwa od nowych technologii, opracowanie międzynarodowych zasad gwarantujących jednolite poszanowanie zasad ochrony danych i prywatności stało się bezwzględnie koniecznością;
- W związku z powyższym, dla osiągnięcia tego celu należy zdecydowanie pozytywnie ocenić działania prowadzone przez rozmaite organizacje międzynarodowe, w szczególności, między innymi, inicjatywy OECD, Unii Europejskiej, Rady Europy, APEC, UNESCO, Międzynarodowej Organizacji Frankofonii, Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) i Internet Governance Forum. Należy również wspierać prace stowarzyszeń organów ochrony danych takich jak Iberoamerykańska Sieć Ochrony Danych (RIPD), Stowarzyszenie Organów Ochrony Danych Państw Frankofońskich (AFAPDP), Forum Organów Ochrony Danych Azji i Pacyfiku (APPA Forum) i Global Privacy Enforcement Network (GPEN).
- Ponadto, wspólna propozycja przyjęta w Madrycie podczas 31 Konferencji stanowi pierwszy zbiór wspólnych zasad opracowanych przez organy członkowskie Konferencji i wspieranych przez ekspertów z całego świata.
- Działania prowadzone przez Grupę Promocyjną odegrały istotną rolę w uświadomieniu, w szczególności organom krajowym i międzynarodowym, pilnej potrzeby wprowadzenia globalnego instrumentu w zakresie ochrony danych.
- Mimo tych działań i przyjęcia ustawodawstwa w zakresie ochrony danych przez państwa ze wszystkich kontynentów, niekiedy, jak ostatnio w Meksyku, nawiązującego w wyraźny sposób do Rezolucji Madryckiej, wciąż istnieje wiele rozbieżności między poszczególnymi systemami prawnymi. Ponadto, w wielu krajach wciąż nie ma gwarancji ochrony danych.
- W związku z powyższym, organy rządowe i parlamenty winny współpracować w celu nadania prawnie wiążącego charakteru podstawowym zasadom mającym zagwarantować jednolite poszanowanie zasad ochrony danych i prywatności.
- Przystępowanie do Konwencji 108 i Protokołu Dodatkowego winno wesprzeć powszechne poszanowanie dla podstawowych zasad ochrony danych, w szczególności jeśli – na podstawie

Rezolucji Madryckiej – zasady te są opracowane w sposób umożliwiający sprostanie nowym wyzwaniom z uwzględnieniem zróżnicowanej sytuacji w poszczególnych regionach.

- Konferencja międzyrządowa mająca na celu osiągnięcie porozumienia w sprawie wiążącego instrumentu międzynarodowego mogłaby stanowić kolejny ważny krok, który umożliwiłby przełom i wdrożenie Rezolucji Madryckiej w ustawodawstwie i praktyce.

Wobec powyższego, Konferencja postanawia:

1. Zachęcić członków do dalszego promowania wspólnej propozycji przyjętej w Madrycie w odniesieniu do zainteresowanych organów krajowych i międzynarodowych, podmiotów prywatnych i ekspertów, aby stworzyć podstawę dla przyszłych prac nad konwencją międzynarodową;
2. Szczególnie zaprosić wszystkie organy ochrony danych – członków Konferencji do promowania wspólnej propozycji w stosunku do władz i parlamentów poszczególnych państw, w celu umożliwienia podejmowania lub wspierania konkretnych i skutecznych inicjatyw;
3. Aktywnie wspierać inicjatywy mające na celu znalezienie odpowiednich rozwiązań pozwalających nieustannie zapewniać skuteczną ochronę podstawowych praw i wolności i możliwość wykonywania tych praw, w szczególności prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, oraz rozwiązywać problemy w zakresie przejrzystości, wdrażania, jurysdykcji i odpowiedzialności wynikające z wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych;
4. Wezwać władze do zorganizowania konferencji międzyrządowej, w 2011, a najpóźniej 2012 roku, w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie wiążącego instrumentu międzynarodowego gwarantującego poszanowanie zasad ochrony danych i prywatności i ułatwiającego współpracę międzynarodową w zakresie wdrażania tych zasad;
5. Zachęcać organizacje krajowe i międzynarodowe oraz podmioty społeczeństwa obywatelskiego zainteresowane ochroną danych do wspierania starań o konferencję międzyrządową i przyczyniania się do jej przeprowadzenia; oraz
6. Podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zachęcania państw nieposiadających reprezentacji na Konferencji do uczestnictwa w konferencji międzyrządowej, a przez to – do wspierania tworzenia odpowiednich ram prawnych w nieposiadających ich jeszcze państwach.